

DE LA LUME ADUNATE ŞI NAPOI DATE!

EDIȚIE SUBSIDIARĂ A MINIREVISTEI MENORA
PUBLICAȚIE A COMUNITĂȚII EVREILOR FOCȘANI

De la d-nul Weiss Mishilim am primit următoarea biografie documentară a lui SALOM ALEHEM :

- „ Fără parale, auzi, păcat că te mai naști, zău așa, parșivă lume ! „
- „ Nu contează cât de prost merg lucrurile, trebuie să trăiești în continuare, chiar dacă asta te omoară”.
- „ Era atât de înfumurat că nu-i venea la socoteală să stea de vorbă nici măcar cu sine însuși”.
- „ Un om ca dumneata nu moare nici mort”
- „ Bucuria revederii a fost tristă”.
- „ Două pisici într-un sac se înțeleg mult mai bine între ele decât ăștia doi rabini ai noștri”.
- „ Oricum se cheamă trăit. Dacă n-ai murit, asta tot se cheamă că trăiești”.

În mod vădit, comicul lui Salom Alehem este „un răs printre (cu) lacrimi, ceea ce i-a adus dragostea și recunoștința lumii evreiești. Și nu numai căci opera lui se bucură de un succes deosebit în lume, cărțile lui fiind traduse în numeroase limbi (inclusiv în chineză și japoneză). Salom Alehem a murit la New York în 13.05.1916, în testamentul său a cerut „să nu fie îngropat între aristocrați și bogați .... vreau să fiu înmormântat acolo unde odihnesc evreii simplii”. În epitaful scris de el, se spune :

„ Aici zace un evreu de rând, ce a scris pe limba lui pentru popor, el pentru omul simplu a fost oricând, povestitorul tobă de umor, viața o lua în zeflema, făcând pe seama ei amare glume .... (desigur, traducerea este aproximativă).

Tot prin testament Salom Alehem a cerut ca, în fiecare an la comemorarea morții sale, rudele și prietenii să se adune și să citească una din povestirile sale hazlii – și să râdă ! Așa își dorea el să rămână în amintirea oamenilor – ca omul care aduce râsul ! Pentru că, așa cum Salom Alehem repetă – râsul este sănătos ! Doctorii prescriu râsul !

(Sfârșit !)

O scurtă incursiune istorică în volumul scris de profesorul CEZAR CHERCIU – intitulat „VRANCEA ȘI ȚINUTUL PUTNEI – o lume de altădată 1921 – 1945”.

Paragraful pe care am ales să-l reproduc din această carte surprinde evoluția istorică atât din punct de vedere demografic dar și interacțiunea dintre etniile conlocuitoare. „ Cu privire la Comunitatea evreiască” – Comunitatea evreiască din Focșani se constituie în Focșani Moldova la 1691, la 1706 este pomenită o povarnă (cazan) de țuică a unui evreu, iar la 1698 este ridicată o sinagogă. Domnul Șuțu investește staroste al evreilor la Focșani pe un David, nume învățat ce se găsește între 1792 – 1812 care însă se manifestă ca un tiran, abuzând de autoritatea sa.

În timpul domniilor fanariote (1711-1821), în județul Putna erau doar 20 de locuitori evrei. În 1833 are loc Congresul de Constituire a organizației de tineret a evreilor, fiind prezente secțiile de la Adjud, Bârlad, Brăila, București, Focșani, Iași, Ploiești și Comitetul central din Galați care avea misiunea de a înlesni emigrarea. Presa a fost prezentă prin ziarele „Neue Judische Zeitung” și „Stindartul” (18-19 aprilie 1833). Evreii au înființat la Focșani tipografiile C. Gohner (1869-1894) și tipografia „Învățătorul român”, proprietate a băncii Blanck. La Focșani au avut loc două importante conferințe ale evreilor, din 30-31 decembrie 1881 și 1 ianuarie 1882, care au constituit Comitetul Central provizoriu de la Focșani ce a sprijinit acțiunea pentru colonizarea Palestinei, care sintetizat „Treziiți-vă fraților și lăsați orice disensiune! Faceți pace! Să ne pregătim pentru drumul eliberării spre patria noastră mare!”

(Continuarea în numărul viitor!)

De asemenea d-nul Dr. G. Mănescu ne-a scris multe mesaje alături de care ne-a transmis multe povești, întâmplări reale și biografii, de această dată noi am ales să publicăm o povestioară intitulată „Sărbători de toamnă”.

Urmărind mai de mult, la un post TV, o emisiune despre sărbătorile noastre de toamnă, am dat peste o relație a sărbătorilor de Sucot și Simhat Thora, cadrul reportajului era Templul din București, „ una din cele mai vechi și mai frumoase sinagogi ”, cum spunea comentatorul, într-adevăr.

Acest fapt, m-a azvârlit cu multe zeci de ani în urmă, în orașul meu natal, Focșani, „ pe malul Milcovului ” (deși este la vreo 4 km depărtare), în care bunicul meu, un bărbat impozant, stimat de concetățeni – atât evrei cât și creștini – „ Moș Solomon ” sau „ Bătrânul Mintzer ” cum i se mai spunea (avea nici 70 de ani) era și „ Gabai ” la Templul Coral. În seara de Simhat Thora, mă lua în brațe, îmi dădea să țin o Thora mică (el ținea în partea opusă, una mare) și deschideam cortegiul. Printre bănci și scaune, mulțimea ne zâmbea, atingea învelișul de catifea al sulului sfânt, cu degetele pe care apoi le săruta și cu „ ghit iur ” (un an bun), expresie care mi-a rămas în minte printre cele câteva ale vocabularului meu idiș, treceam mai departe.

După câțiva ani, elev de liceu fiind, de Rosh Hashana și Yom Kipur, îmbrăcat cu o uniformă de școală, înnoită cu puțină vreme înainte și cu șapca cu insignele liceului „ Unirea ”, pe cap, intram în sinagogă. Doream să mă vadă bunicul, care, din jilțul lui de pe amvon, îmi făcea semn să mă apropiu. Eu dădeam din cap că nu. Era prea cald înăuntru, aerul neprimenit și monotonia vocilor care se rugau, nu mi plăceau.

(Continuarea în numărul viitor!)

În ideea că această nouă publicație vă va face o deosebită plăcere, noi cu considerația și respectul cuvenit, așteptăm din partea tuturor doritorilor noi mesaje, documente și alte dovezi și mărturii ale trecerii timpului, alături de care amprenta istoriei ființelor noastre a fremătat, fremătă și va fremăta.

(Pe adresa rondmircea@yahoo.com și pe site-ul www.focsnai.jewish.ro ne puteți contacta și vizualiza rodul muncii noastre).

AUTORUL - VĂ SALUTĂ CU STIMĂ ȘI CONSIDERAȚIE !!
LECTURĂ PLĂCUTĂ !